

СЛИКЕ, ЛЕПОТА, МИР, СЛОБОДА...

• Марија Рафаи Кемер: Сликање ће им помоћи да нађу себе • Кристијан Јаковчевић: Задовољан сам, могло би овако и чешће • Жили Атила: Наставићу да сликам и код куће • Пете Арпад: Нема решетки, може да се ради • Весна Марковић: Све је добро, релаксирајуће • Ирина Черњавски Шантрић: Свака реч је мала за оно што овде визуелно и емотивно доживљавам

Било је пријатно минуле суботе, 18. августа, уочи Преображења, прошетати Елановим салашиом крај Канала, разгледати дела Сликарске колоније „Елан 2012“ која су управо настајала из руку и кистова професионалних уметника, аматера и осуђених лица. Без одабира, необавезно, чули смо и забележили по коју њихову мисао, реч, утисак...

ЗАХВАЛНИ. „Учествујем први пут. Допада ми се то што су ту и затвореници. Сваки од њих ме нешто пита, вероватно очекујући да чује нешто велико. Кажем понешто, можда им то „поквари“ слику јер они другачије, на свој начин, доживљавају оно што им кажем, саветујем, али су и јако захвални. Лепо раде, помоћи ће им

Марија Рафаи Кемер

то да кад изађу нађу себе, јер уметност је пут за активисти које оплемењују човека и његов свакидашњи живот. Лепа је колонија, свиђа ми се, утисковаћу опет ако ме позову, али треба ангажовати нове људе, што више младих, да унесу неке новине, свој начин рада...“ (Марија Рафаи Кемер, академски сликар из Сомбора)

кар из Сомбора)

СКРОЗ ПОЗИТИВНО. „Први пут сам овде и скроз је позитиван утисак. Ово ми значи мало више слободе, више времена за себе, да радим оно што волим. Сликао сам и пре, аматерски, а ово је била прилика да почнем и неку другу технику. Задовољан сам, могло би овако и чешће, али не у затвору. Наставићу свакако, волим ово да радим. Даље ћемо да видимо...“ (Кристијан Јаковчевић)

Кристијан Јаковчевић

која производимо и то су уметници здушно прихватили. Ту је неколико људи који су од прве колоније заједно са управником Петром Трбојевићем зачетником идеје. Кренуло је као један мали пројекат који је у суштини пенолошки програм и има за циљ да споји лепо, нешто што изазива лепе емоције и да на тај начин промени људе, односно да поправи наше штићенике који су овде због одређених грешака које су учинили у животу.

Жили Атила

„И моји утисци су позитивни. Радио сам и раније, аматерски. Ово је први пут да сам овде, надам се и последњи. Наставићу да сликам и код куће, али не професионално.“ (Жили Атила)

БЕЗ РЕШЕТКИ. „Шта ми се највише допада? Па, то што нема решетки, нема притиска, овде може да се ради. Могло би овако и сваке недеље. На ст а в и ћ у и када одем кући.“ (Пете Арпад)

Пете Арпад

РЕЛАКСИРАЈУЋЕ. „С л у ш а л а сам о лепотама Сомбора, а ово ми је била прилика да будем први пут овде. Искористила сам позив да учествујем на колонији, пријатно сам изненађена, леп је амбијент. Кратко је време, нисам још стигла да се упознам са колегама. Услови за рад сасвим су пристojни, срећом је и лепо време, релаксирајућа атмосфера... Све је добро. Баш ми је дра-

Весна Марковић

го што су сви ови људи овде, сви се јако труде, пријатно је.“ (Весна Марковић, академски сликар из Београда, магистар сликарства)

ФАСЦИНИРАНА. „Фасцинирана сам. У основи, када ми је речено где долазим, просто, имала сам неку дозу непознанице, а чим вам је нешто непознато, наравно да имате и дозу предрасуде и неку своју слику која никад није тако лепа као што у стварности јесте. Тако да вам сада могу рећи да је комплетан утисак не само позитиван, него би свака реч коју

Ирина Черњавски Шантрић

бих употребила била превише мала за оно што и визуелно и емотивно доживљавам овим начином дружења и организације. Све је на завидном нову. Чула сам пуно тога лепог о Сомбору и надам се да ћу стићи да део тога упознам. (Ирина Черњавски Шантрић, академски сликар, магистар сликарства из Београда) Н.М.

АЛЕКСАНДАР ХИНИЋ, НАЧЕЛНИК СЛУЖБЕ ЗА ТРЕТМАН КПЗ-а СОМБОР, О УМЕТНИЦИМА, ОСУЂЕНИЦИМА...

КАД СЛИКА ОБОЈИ КАЗНУ

Александру Хинићу, начелнику Службе за третман Казнено-поправног завода Сомбор, ово је, као домаћину, петнаеста по реду Ликовна колонија Еланова. Управо је протекло и петнаест година од његовог доласка у Сомбор са дужности из сремскомитровачког КПЗ-а.

„Мислим да смо из године у годину све бољи и бољи, што је последица искуства које стичемо заједно са тимом и сарадницима које предводи управник КПЗ-а у Сомбору. Овде људи долазе с вољом, добровољно. Сматрамо да имамо најбољи приступ у раду са лицима који долазе код нас да издржавају казну, бринемо се о њиховим правима, трудимо се да буду достојни људи у овој установи. Уосталом, држава нас је задужила да од њих направимо боље људе, да се врате и буду корисни чланови друштвене заједнице.

Радећи са њима, ми их упошљавамо и они овде стварају помоћна средства за професионалне сликаре (штафелаје, рамове, разне предмете за уметнике). Колоније организујемо и ради тестирања средства која производимо и то су уметници здушно прихватили. Ту је неколико људи који су од прве колоније заједно са управником Петром Трбојевићем зачетником идеје. Кренуло је као један мали пројекат који је у суштини пенолошки програм и има за циљ да споји лепо, нешто што изазива лепе емоције и да на тај начин промени људе, односно да поправи наше штићенике који су овде због одређених грешака које су учинили у животу.

Из године у годину добијамо све већи број пријава, ево, сада је ту 15 осуђеника из 12 установа. Пријава је било и више, па је Одбор извршио селекцију.

Прво је организована колонија академских сликара, па смо полако уводили и колонију осуђеника. Данас видимо да је то јединствена колонија где академици у многоме помажу осуђеницима да начине дела која су заиста и уметнички вредна. Дошло је време да, управо

на иницијативу академских сликара, више не раздвајамо колонију на сликаре и осуђене, већ да кренемо заједничком колонијом која ће бити специфична, јединствена, за пример и углед“ – рекао је Александар Хинић.

Н.М.

Александар Хинић (други с лева) са управницима КПЗ-а и гостима